

Whistler –

gästfrihet och lössnö

Under vinter-OS ska Whistler visa sig från sin bästa sida. Då har skidorten världens blickar på sig. Och tro mig, Whistlers bästa sida är angenäm. Utmärkt gästfrihet, massor med backar och lättillgänglig offpist. I ett av världens vackraste bergsområden. ▶

TEXT OCH BILD EMIL SERGEL

Det pirrar i hela kroppen. Pulsen har gått upp till långt över hundra och adrenalinet börjar pumpa. Det är minus sex grader, klarblå himmel och 70 centimeter nysnö. Jag står på toppen av Flute Bowl. Jag har glidit ut i terrängen och har snö ovanför knäna. Nedanför mig breder lössnön ut sig. Några hundra meter med ren glädje. Det pirrar i magen och Timbuktu tillför glädje i ipoden. Det blir inte bättre än så här.

Men det började inte lika bra.
– Humans, prepare to be counted, säger mannen med AC/DC-mössan.

Nej, jag har inte hamnat i fångelse. Det är bara busskonduktören som är sarkastisk. Bussen är förövrigt den som går från flygplatsen i Vancouver till Whistler. Jag har snart varit vaken i 24 timmar och det spöregnar utanför. Dessutom är det alldeles för många plusgrader på utsidan av bussen. Regnet övergår så småningom till snöblask och hoppet tänds då jag inser att det med största sannolikhet snöar på toppen. När jag når Hostel International några kilometer utanför själva byn så är jag för trött för att bry mig. Dessutom har de slarvat bort min reservation så jag kommer att få sova på soffan några nätter. Näväl, det var ju inte för att sova jag kom hit.

Jag tänkte att jag skulle åka på skidsemester på egen hand. Inga färdiga charterpaket utan helt enkelt backpacka. Fast med skidkläder.

WHISTLER ÄR VÄL EN AV VÄRLDENS mer kända skidorter. Och mer känt kommer det bli. Alla alpina grenar i Vinter OS 2010 avgörs här och förberedelserna är monumentala. Hela vägen från Vancouver till Whistler, som tar över två timmar att köra, byggs ut med flera filer. För att nämna ett exempel.

Whistler har 210 nedfarter, och tar emot över två miljoner besökare varje år. En närliggande skidort, Mount Baker, satte nyligen världsrekord i mest snö på en säsong, 30 meter. Så snö brukar inte vara en bristvara. Men just när jag anländer har det varit en bristvara. Skibums går med tomma blickar och längtar efter snö, säsongsan-

ställda får jobba extra för att klara sig ekonomiskt och alla pratar om vädret. Om snön som aldrig kommer.

Men nu kommer den äntligen. I rikliga mängder. Under mina första dagar i Whistler faller över 70 centimeter snö. Folk blir gladare, skibumsen blir av med sin abstinens och när solen kikar fram fylls uteserveringarna med after skifirare från hela världen.

– Alla här är så öppensinniga, det finns en kultur där man bjuder in främlingar och pratar med den som råkar sitta närmast, säger Michael Newman från Pretoria i Sydafrika.

Han bor i Kanada sedan ett år tillbaka och är nu på semester i Whistler.

För det är något speciellt med folket i Whistler. Jag har aldrig mött så mycket trevlighet. Det är det största intrycket de första dagarna. Liftvakterna småpratar med en, servicepersonalen frågar hur snön är och de flesta liftturerna betyder en ny pratstund. En kaffebeställning på ett café i själva byn blir till en pratstund om vilka platser man borde besöka i Sverige och incheckningen på hotelet blir till en 20 minuters diskussion om livet i största allmänhet. För att inte tala om den armada med personalen som befinner sig i backarna. Mountain Hosts, som är volontärer som kan rekommendera bra backar efter ens förmåga, Mountain Saftcy, som också jobbar ideellt med att kolla så att säkerhetskraven uppfylls, sjuk-

vårdarna som ständigt verkar redo och massor med personal i snowboardparkerna som ständigt förfinar hopp, rails och quarterpipes.

IBLAND BLIR DET NÄSTAN FÖR MYCKET. Skidorna försvinner ner i snön. Och pjäxorna. Och knäna. Det sprutar upp snö i ansiktet. Tyvärr är det lite svårt att fotografera sig själv när man åker, men jag kan försäkra er om att det antagligen skulle se härligt ut.

Men allt är ju inte guld och gröna skogar. Nej, motsatsen kallas moguls. Det är nog det tristaste som finns i en skidbacke. Moguls och flatlight. Min största fiende.

När det snöar så mycket så hinner inte pistmaskinerna med och trycka ihop snön i pisterna. Så efter ett tag bildas en form av puckelpist i de backar med många åkare. Det är fruktsamt tråkigt att åka i. De långa carvingsvängarna försvinner helt och byts ut mot knixiga oldschool hopp som sliter på knän och helt saknar känsla. Det i samband med flatlight, alltså när det är disigt ljus så man knappt kan se konturerna i snön, gör att till och med en så entusiastisk skidåkare som undertecknad beger sig ner i byn och letar reda på närmsta kopp choklad med alldeles för mycket vispgrädd. Tillsammans med en god bok.

EFTERSOM WHISTLER nära nog är en komplett skidort bjuds såklart väldigt många fler aktiviteter än bara skidåkning. Vid Visitors centre i byn finns hela väggar som består av flyers på olika aktiviteter. En del snordyra, som att åka helikopterskidåkning. Tre åk för blott 5 500 kr. Men det finns också aktiviteter som dels är överkomliga och dels lite mer snälla för miljön. För ett par hundralappar kan man bege sig ut på vandring med snöskor. Det finns flera olika arrangörer så kolla runt lite för att hitta det paket som passar bäst. Det finns nybörjarturer på en och en halv timme eller lite mer krävande vandringar på högre höjder.

En annan populär aktivitet är hundspann. Man lär sig grunderna i att själv hantera hundarna från släden och riktiga adrenalindrushar utlovas.

För barnfamiljerna finns massor att göra. Utforska gamla gruvor, åk linbana i skogen eller klättra på klätterväggar.

En annan populär aktivitet är spa. Jag ska testa en ny variant. Ett mobilt massageinstitut. Harmony Massage Therapy ställer upp sin massagebänk där man önskar och genomför olika behandlingar. Jag väljer den klassiska helkroppsmassagen och min smått mörbultade kropp tar tacksamt emot.

ATT ÅKA SKIDOR ENSAM är lite som terapi. Varje ny lift innebär nya tankar och varje åk nerför rensar ut den tanken och ersätter den med en ny. Dessutom får man tjuvlyssna på en hel del underhållande diskussioner i sittliften. Allt från gårdagens erövringar och alkoholintag till hemliga tips om den bästa åkningen till rövarhistorier om metervis med snö och klarblå himmel. Men ibland stänger jag bara av. Pluggar in ipoden i öronen och låter Bono sjunga mig nerför backarna eller Manu Chao underhålla mig när jag lite tafatt tar mig ner genom skogen. Klockan halv fyra är jag slutkörd i kroppen med solklar i huvudet. På Savage Beagle kan detta lätt förändras. Dit går man för after skin. Vars koncept aldrig verkar behöva förändras. En trubadur som dricker öl och spelar coverlåtar och ett gäng överförfriskade människor i skidkläder och pjäxor som glatt sjunger med och till slut försöker dansa på borden.

MEN TILLBAKS TILL DET som var allra bäst. Den där känslan när jag står där uppe på Flute Bowl, en gigantisk gryta med lössnö. Känslan under morgonen har dock varit lite dubbel. För när det kommit en massa ny snö och det är klarblå himmel när man vaknar så vet man att det finns ett par tusen andra som tänker exakt samma sak och som vill vara först på toppen.

– It's a goldrush up there, säger Mike från Philadelphia.

Jag får lifta med hans bil till backen och han tipsar mig om just den bowl jag nu står på toppen av. Jag ska inte överdriva och säga att jag är först, men det finns fortfarande gott om snö att leka i. Det är lite samma känsla som att vara nyförälskad. Eller som att bygga trädkojor när jag var liten. Eller som den där fantasin att man kunde hoppa omkring och leka på molnen. Kanske är det därför så många jagar lössnön. För att det för oss tillbaka till barndomen. Samma okomplicerade känsla av att ha roligt.

Men nu ska tankarna ersättas av känslor. Jag stampar lite med skidorna för att få upp dem ovanför snötäcket. Trär handskarna genom öglorna på stavarna. Spanar in den bästa snön. Vänder skidspetsarna mot dalgången. Ser solen i ögonen. Sedan försvinner jag in i lyckoruset.

▶ RESETIPS

SÅ TAR DU DIG DIT: KLM har flyg via Amsterdam. En tur och retur biljett för 6 800 kr. Det finns flygbussar som går direkt från flygplatsen till Whistler. Boka biljett online på [www.klm.com](#). Enkel resa för 350 kr. Tar cirka två timmar och 45 minuter.

BO BRA: Det klart billigaste alternativet är Hi Hostel som ligger några kilometer utanför byn. En stor stuga med 26 bäddar. Otroligt charmigt och väldigt billigt. En säng kostar 230 kr natten. Bussar går från vandrarhemmet till Whistler. Boka genom [www.hihostel.com](#).

BO BÄST: Om man inte vill bo precis ovanför after ski pubarna så är Delta Hotel ett bra alternativ. Dubbelrum från 2 000 kr natten. Boka på [www.deltahotels.com](#)

ATT GÖRA: Börja med att gå ner till Visitors Centre och botanisera i alla aktiviteter. Här får du superbra hjälp med vad du än vill göra. Gå på spa, kör hundspann eller ta en helikopterskidtur och ha berget för dig själv.

ATT ÄTA: Mogul Café har schysst take away mat och väldigt mycket ekologiska produkter. Den vegetariska woken på La Bocca mitt på torget är fantastisk. Pubkåk och öl på Citta Bistro är också en höjare.

FÖR BARNFAMILJEN: Här finns massor med aktiviteter. Det är bara att välja och vraka bland barnbackar och massor med skidskolor. Dessutom klätterväggar, linbanor och upptäcktsfärder.

ATT LÄSA: Top of the pass ger läsaren hela historien om hur Whistler blev Whistler. Hike Whistler ger tips om området med kompletta kartor och massor med bilder.